

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2MCdo/9/2011
Identifikačné číslo spisu:	7606208553
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7606208553.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Q., zastúpenej JUDr. Ľudovítom Krúpom, advokátom v Bratislave, Grösslingova 6-8, proti žalovanému F., zastúpenému JUDr. Evou Mihókovou, advokátkou v Zlatých Moravciach, ul. 1. mája 22, o vydanie vecí, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5 C 124/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. apríla 2010 sp. zn. 6 Co 326/2009 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 28. septembra 2009 č.k. 5 C 124/2006-474, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. apríla 2010 sp. zn. 6 Co 326/2009 a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 28. septembra 2009 č.k. 5 C 124/2006-474 a vec vracia Okresnému súde Spišská Nová Ves na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 31. marca 2008 č.k. 5 C 124/2006-313 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni nehnuteľnosti a to pozemky nachádzajúce sa v k. ú. F., evidované Katastrálnym úradom v E., Správou katastra K., na LV č. XX, ako parcela č. 3664/1 - lesné pozemky o výmere 3 ha 4874 m², parcela č. 3664/3 - lesné pozemky o výmere 134 m², parcela č. 3664/4 - lesné pozemky o výmere 152 m², parcela č. 3664/6 - lesné pozemky o výmere 134 m², parcela č. 3664/7 - lesné pozemky o výmere 134 m², parcela č. 3702/1 - lesné pozemky o výmere 135 ha 8173 m², parcela č. 3702/3 - lesné pozemky o výmere 29 ha 7434 m², parcela č. 3709 - lesné pozemky o výmere 3 ha 5423 m², parcela č. 3710/1 - lesné pozemky o výmere 322 ha 3648 m², parcela č. 3753 - lesné pozemky o výmere 888 m² a parcela č. 3754 - lesné pozemky o výmere 550 m², do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 20. októbra 2008 sp. zn. 6 Co 125/2008 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 28. septembra 2009 č.k. 5 C 124/2006-474 uložil

žalovanému povinnosť vydať žalobkyni nehnuteľnosti - pozemky, ktoré sa nachádzajú v k. ú. F., evidované Katastrálnym úradom v E., Správou katastra K. na liste vlastníctva č. XX ako parcela č. 3664/1 - lesné pozemky o výmere 3 ha 4874 m², parcela č. 3664/3 - lesné pozemky o výmere 134 m², parcela č. 3664/4 - lesné pozemky o výmere 152 m², parcela č. 3664/6 - lesné pozemky o výmere 134 m², parcela č. 3664/7 - lesné pozemky o výmere 134 m², parcela č. 3702/1 - lesné pozemky o výmere 135 ha 8173 m², parcela č. 3702/3 - lesné pozemky o výmere 29 ha 7434 m², parcela č. 3709 - lesné pozemky o výmere 3 ha 5423 m², parcela č. 3710/1 - lesné pozemky o výmere 322 ha 3648 m², parcela č. 3753 - lesné pozemky o výmere 888 m² a parcela č. 3754 - lesné pozemky o výmere 550 m², do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa u žalovaného ako u povinnej osoby uplatnila nárok na vydanie nehnuteľností výzvou z 30. mája 2005. Výzva však 14. júna 2005 nebola doručená Lesom Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, ale jeho odštepnému závodu. Do sféry povinnej osoby, ktorou je samotný štátny podnik Banská Bystrica, sa uvedená výzva dostala až v septembri 2005. Žaloba bola podaná oprávnenou osobou na súde 13. júla 2006, teda do 12 mesiacov o d doručenia výzvy povinnej osobe (zákon č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam, cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam), ktorou je v danom prípade F.. Výzva nebola predložená s príslušnými prílohami a tieto boli predložené žalovanému spolu s výzvou z 26. januára 2006, doručenou žalovanému 27. januára 2006. Predmetné nehnuteľnosti boli oprávnenej osobe odňaté bez náhrady postupom podľa č. 142/1947 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že sporné nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona č. 282/1993 Z.z. z dôvodu, že ich nebolo možné vydať v zmysle § 7 ods. 1 písm. e/ tohto zákona. Podľa zákona č. 161/2005 Z.z. (podľa ktorého súd vec právne posudzoval) sa v zmysle § 6 písm. e/ zákaz na vydanie týchto nehnuteľností nevzťahuje. Súd uzavrel, že žalobkyňa je oprávnenou osobou a v konaní je aktívne legitimovaná. Ďalej bolo konštatované, že žalovaný je povinnou osobou v zmysle § 4 zákona č. 161/2005 Z.z. K namietanej preklúzii práva žalobkyne súd uviedol, že žalobkyňa si uplatnila svoj nárok včas tak u povinnej osoby ako aj na súde. Výzva na vydanie nehnuteľností bola doručená povinnej osobe 27. januára 2006. Pokiaľ išlo o predchádzajúcu výzvu z 30. mája 2005, táto sa dostala do sféry žalovaného až po 27. septembri 2005. S ohľadom na doručenie prvej ako aj druhej výzvy, bola žaloba na súd 13. júla 2006 podaná včas, t.j. do 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy. Z tohto dôvodu právo žalobkyne nezaniklo. Pokiaľ ide o uplatnenie práva u povinnej osoby, k tomuto došlo do 30. apríla 2006. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa stratila svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam skôr než v roku 1959, resp. 1960, lebo samotným záborom podľa zákona č. 215/1919 Sb. nedochádzalo aj k prechodu (prevodu) vlastníckeho práva z pôvodného vlastníka na štát, ale štát sa stal vlastníkom zabratej nehnuteľnosti až jej prevzatím. Rovnako ani podľa zákona č. 142/1947 Sb. nedošlo k prechodu vlastníckeho práva z pozemnoknižného vlastníka na štát vyznačením poznámky v pozemkovej knihe. Do účinnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. prechod vlastníctva na štát nastal až vkladom vlastníckeho práva do pozemkovej knihy a po účinnosti citovaného Občianskeho zákonníka právoplatnosťou rozhodnutia príslušného správneho orgánu, ktorým bolo rozhodnuté o prechode vlastníctva na štát. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu na základe odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy, čo vyplynulo zo zápisnice z pozemkovej knihy č. XXX, k. ú. F. ako aj z U.. Súd preto žalobe vyhovel. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 27. apríla 2010 sp. zn. 6 Co 326/2009 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že námietka žalovaného uvedená v odvolaní poukazujúc na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je nedôvodná. Pokiaľ ide o namietané nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a na toto odkázal. Žalobkyňa je aktívne legitimovaná, lebo táto je oprávnenou osobou v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. Žalovaná je registrovanou cirkvou so sídlom na území Slovenskej republiky s právnou subjektivitou, ktorej nehnuteľnosť uvedená v § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 161/2005 Z.z. prešla v rozhodnom období do vlastníctva štátu spôsobom podľa § 3 tohto zákona. Právne nástupníctvo po Spišskej Kapitule ako pôvodnom vlastníkovi bolo taktiež preukázané. Svoje právo uplatnila žalobkyňa včas a predpísaným

spôsobom, t.j. kvalifikovanou výzvou u povinnej osoby - žalovaného v lehote do 30. apríla 2006 ako aj na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia výzvy povinnej osobe. Vzhľadom na uvedené nedošlo k preklúzii jej práva či už pre nedostatok kvalifikovanej výzvy v lehote do 30. apríla 2006, alebo pre nedodržanie lehoty na podanie žaloby na súd. Žalobkyňa výzvu na vydanie nehnuteľností z 30. mája 2005 adresovala žalovanému ako povinnej osobe (F.), doručila ju však 14. júna 2005 odštepnému závodu povinnej osoby. Z predloženého listu vlastníctva č. 29 k. ú. Letanovce nebolo preukázané, že by odštepný závod bol na príslušnom liste vlastníctva evidovaný ako správca predmetných nehnuteľností. Preto doručenie výzvy na vydanie nehnuteľností tomuto odštepnému závodu 14. júna 2005 nie je dorúčením výzvy povinnej osobe a od tohto dátumu preto nemožno počítať lehotu 12 mesiacov na uplatnenie nároku na súde. Uvedená výzva sa do sféry povinnej osoby - F. preukázateľne dostala najskôr až 27. septembra 2005, kedy ju odštepný závod postúpil na ďalšie vybavenie generálnemu riaditeľstvu. Preto ak žaloba bola podaná na súde 13. júla 2006, bola podaná v lehote 12 mesiacov od doručenia výzvy povinnej osobe (27. septembra 2005). V tejto výzve žalobkyňa nešpecifikovala nehnuteľnosti podľa registra L. katastra nehnuteľností tak, ako sú v súčasnosti vedené na liste vlastníctva 29 k. ú. F. a nepredložila doklady preukazujúce skutočnosti podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. Urobila tak dodatočne v lehote do 30. apríla 2006 vo výzve z 26. januára 2006, doručenej žalovanému 27. januára 2006. V tejto výzve upresnila nehnuteľnosti, ktorých vydania sa domáha. Žalovaný je pasívne legitimovaný v tomto konaní, lebo je povinnou osobou v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., pretože ako právnická osoba spravuje sporné nehnuteľnosti vo vlastníctve Slovenskej republiky. Žalobkyňa preukázala stratu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a prechod vlastníckeho práva na štát bez náhrady v období od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3 ods. 1 písm. c/ zákona č. 161/2005 Z.z. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal na podnet žalovaného generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že súdy sa dôsledne neriadili ustanoveniami zákona č. 161/2005 Z.z. (§ 2 ods. 1 písm. a/ a c/, § 2 ods. 2, § 3 ods. 1 písm. c/, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1 až 3). Uviedol, že v zmysle § 5 ods. 3 tohto zákona ak povinná osoba nevyhovie písomnej výzve podľa odseku 2 alebo ak jej sídlo nie je známe, môže oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy, inak právo zaniká. Žalobkyňa už výzvou z 30. mája 2005, adresovanou F. a doručenou Lesom Slovenskej republiky š.p. Odštepný závod Prešov 14. júna 2005 v zákonom určenej lehote vyzvala povinnú osobu na vydanie nehnuteľností nachádzajúcich sa na území národných prírodných rezervácií S.. Išlo o nehnuteľnosti, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu - zákona č. 282/1993 Z.z. o zmiernení niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam v znení zákona č. 97/2002 Z.z. Žalovaný v nadväznosti na túto výzvu žalobkyne zo 14. júna 2005 reagoval listom zo 14. decembra 2005 č. 8521/2005-140-2 a to nevyhovením písomnej výzve - nesúhlasom s vydaním požadovaných nehnuteľností. Následná druhá výzva z 26. januára 2006, doručená žalovanému 27. januára 2006 je prakticky identická s prvou výzvou, navyše len špecifikuje nehnuteľné veci, ktorých vydania sa žalobkyňa domáha a boli k nej pripojené doklady spoločne s listom vlastníctva. Súdy nesprávne nepovažovali prvú výzvu žalobkyne z 30. mája 2005, doručenú F. 14. júna 2005 za doručenie výzvy povinnej osobe a následne nesprávne určili začiatok plynutia 12 mesačnej lehoty na uplatnenie práva žalobkyňou. Poukázal na § 10 ods. 3 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov a na § 13 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Žalobkyňa - oprávnená osoba si svoj nárok na súde uplatnila až dňom podania žaloby na Okresnom súde v Poprade, t.j. 13. júla 2006, teda po uplynutí zákonom stanovenej 12 mesačnej lehoty od doručenia vyššie uvedenej výzvy. Zákon č. 161/2005 Z.z. v ustanovení § 5 ods. 3 s nedodržaním tejto 12 mesačnej lehoty spája zánik práva (preklúziu) na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, vydania ktorých sa oprávnená osoba domáha. Nesprávny postup súdov spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, t.j. v nesprávnom právnom posúdení otázky zániku práva uplatniť nároky na súde (§ 243e ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení navrhla mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Žalovaný sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v mimoriadnom dovolaní a navrhol, aby dovolací súd mimoriadnemu dovolaniu vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je podané opodstatnene.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu, a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.). Mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale aj dôvodmi uplatnenými v mimoriadnom dovolaní. Obligatórne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vady v zmysle § 237 O.s.p. a tzv. iné vady dovolateľ nenamietal, vady v zmysle § 237 O.s.p. nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) pokiaľ ide o otázku určenia začiatku plynutia 12 mesačnej lehoty na uplatnenie práva žalobkyňou podľa § 5 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Zákon č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam upravuje podmienky, za ktorých sa vracia vlastnícke právo k nehnuteľným veciam.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosť podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, 8) začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z. ak povinná osoba nevyhoví písomnej výzve podľa odseku 2 alebo ak jej sídlo nie je známe, môže oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy, inak právo zaniká.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku podnik môže určiť, ktoré vnútorné organizačné jednotky sa zapisujú do podnikového registra ako odštepné závody. Vedúci odštepného závodu je oprávnený robiť v mene podniku všetky právne úkony týkajúce sa tohto odštepného závodu.

Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka vedúci organizačnej zložky podniku alebo vedúci podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra, je splnomocnený za podnikateľa robiť všetky právne úkony týkajúce sa tejto organizačnej zložky alebo podniku.

V predmetnom konaní nebolo sporné, že oprávnená osoba výzvou z 30. mája 2005, adresovanou F. a doručenou 14. júna 2005 Lesom Slovenskej republiky š. p. Odštepný závod S. v zákonom určenej lehote vyzvala povinnú osobu na vydanie nehnuteľností nachádzajúcich sa na území národných prírodných rezervácií S.. Žalovaný (F.) na výzvu reagoval listom zo 14. decembra 2005 č. 8521/2005-140-2 a to nesúhlasom s vydaním požadovaných nehnuteľností.

Odštepný závod S. (ktorého sa predmetná vec týkala) bol v rozhodnom čase zapísaný v obchodnom registri. Zo zápisu v obchodnom registri vyplýva oprávnenie vedúceho odštepného závodu robiť právne úkony týkajúce sa odštepného závodu. Nerobí ich však v mene odštepného závodu ale v mene subjektu, ktorého je organizačnou jednotkou, t.j. v mene štátneho podniku (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2008 sp. zn. 2 Cdo 56/2008).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že Odštepný závod Prešov bol oprávnený na prevzatie výzvy oprávnenej osoby ohľadne vydania nehnuteľností v k. ú. Letanovce.

Následná druhá výzva oprávnenej osoby bola z tohto dôvodu bezpredmetná. Žalobkyňa - oprávnená osoba si svoj nárok na súde uplatnila až dňom podania žaloby na Okresnom súde v Poprade, t.j. 13. júla 2006, teda po uplynutí zákonom stanovenej 12 mesačnej lehoty od doručenia vyššie uvedenej výzvy (doručenej 14. júna 2005).

Tým, že súdy z tohto aspektu neposudzovali skutkový stav veci v nadväznosti k právnej stránke veci, došlo vo vzťahu k uvedenému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci k inej vade v konaní, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p. Na takúto inú vadu je dovolací súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.), nie je preto rozhodujúce, či bol tento dovolací dôvod v mimoriadnom dovolaní generálnym prokurátorom uplatnený alebo nie.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a ním chránených záujmov účastníkov konania a túto nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie krajského a okresného súdu v zmysle § 243b ods. 1 O.s.p. a § 243b ods. 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí je preň záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.